Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunta
LiV@eduskunta.fi

HE 179/2025 vp: Hallituksen esitys eduskunnalle kyberkestävyysasetuksen toimeenpanoa koskevaksi lainsäädännöksi

Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunta on kuullut asiantuntijoita hallituksen esityksestä eduskunnalle kyberkestävyysasetuksen toimeenpanoa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 179/2025 vp).

Valiokunnalle annettiin 34 kirjallista asiantuntijalausuntoa. Asiantuntijalausunnon antoivat: oikeusministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriö, Energiavirasto, Liikenne- ja viestintävirasto, Lupa- ja valvontavirasto, Oikeusrekisterikeskus, Poliisihallitus, Tietosuojavaltuutetun toimisto, Tulli, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Erikoiskaupan liitto Etu ry, Euroopan hybridiuhkien torjunnan osaamiskeskus, Finnish Information Security Cluster - Kyberala ry edustaen myös Teknologiateollisuus ry:tä, FiCom ry, Keskuskauppakamari, Oulun yliopisto, Suomen avoimien tietojärjestelmien keskus – COSS ry, Sähköteknisen kaupan liitto ry, Kuntaliitto, Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvontakeskus (TTVK) ry, Teknisen Kaupan Liitto ry, Tieto- ja viestintätekniikan ammattilaiset (TIVIA) ry.

Liikenne- ja viestintäministeriö lausuu liikenne- ja viestintävaliokunnalle osoitetuista lausunnoista kunnioittavasti seuraavaa:

Laki eräiden tuotteiden kyberkestävyydestä sekä kyberturvallisuussertifioinnista (1. lakiehdotus)

Valvonta

Energiavirasto on esittänyt harkittavaksi, että suuririskisten tekoälyjärjestelmien valvontaan ja testiympäristöön liittyvät tehtävät keskitettäisiin yhdelle valvovalle viranomaiselle sen sijaan, että tehtävät hajautettaisiin, ja osin osoitettaisiin myös Energiavirastolle. Toissijaisesti Energiavirasto on esittänyt harkittavaksi, että kyseiset Energiavirastolle ehdotetut tehtävät osoitettaisiin jo olemassa oleville markkinavalvontaviranomaisille.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että käsiteltävänä olevalla hallituksen esityksellä ei ehdoteta muutettavaksi eräiden

tekoälyjärjestelmien valvonnasta annettua lakia (1377/2025), jossa suuririskisten tekoälyjärjestelmien markkinavalvonnasta säädetään. Kyberkestävyysasetuksen 52(14) artikla edellyttää, että tekoälyasetuksen soveltamisalaan kuuluville suuririskisille tekoälyjärjestelmille kyberkestävyysasetuksen vaatimuksia valvoo sama viranomainen, joka on toimivaltainen valvova viranomainen tekoälyasetuksen valvonnassa. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät näin ollen aiheuta muutosta lakiehdotukseen. Ministeriö tuo samalla esiin, että ehdotettu 1. lakiehdotuksen 16 §:n olisi yhteensopiva mahdollisille muutoksille suuririskisten tekoälyjärjestelmien valvontaa koskevassa tehtävänjaossa, mikäli tulevaisuudessa sellaisia muutoksia esitettäisiin eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta annettuun lakiin erillisellä hallituksen esityksellä.

Lupa- ja valvontavirasto (LVV) sekä **Turvallisuus- ja kemikaalivirasto** katsovat, että 1. lakiehdotuksen 17 §:n mukainen Traficomin asiantuntija-apu ei täytä kyberkestävyysasetuksen 52 artiklan 8 kohdan mukaista vaatimusta riittävistä resursseista. LVV pitää ehdotettavan lain 17 §:n mukaista asiantuntija-apua hyvänä lähtökohtana, mutta samalla toteaa, että sillä tulee olla valvonnasta itsenäisesti vastuussa olevana viranomaisena kyvykkyys nykyisessä hajautetussa markkinavalvonnan mallissa luoda, kehittää ja säilyttää oma kyberkestävyyden markkinavalvonnan asiantuntijaorganisaatio ja toimialankohtainen osaaminen.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö yhtyy huomioihin siitä, että kullakin valvovalla viranomaisella tulee olla itsenäinen kyvykkyys suorittaa valvontaa. Vaikka Liikenne- ja viestintäviraston 17 §:n nojalla antamaa asiantuntija-apua voitaisiin hyödyntää yksittäisessä valvonta-asiassa, kunkin viranomaisen on lähtökohtaisesti kyettävä itsenäisiin valvontatoimiin, eikä asiantuntija-avun ole tarkoitettu muodostuvan pääsäännöksi suuririskisten tekoälyjärjestelmien markkinavalvonnassa. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät aiheuta muutosta lakiehdotukseen

Tietojen luovuttaminen ja salassapito

Poliisihallitus esittää, että 1. lakiehdotuksen 9 §:ssä tulisi huomioida kattavammin kyberkestävyysasetuksen 14 ja 15 artikloiden nojalla CSIRT-yksikölle ilmoitetun haavoittuvuus- ja poikkeamatiedon luovuttaminen edelleen poliisille rikosten selvittämiseksi.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että ehdotetun 9 §:n tarkoituksena on varmistaa CSIRT-yksikön mahdollisuus luovuttaa tietoja muille viranomaisille kyberkestävyysasetus edellyttämässä laajuudessa. Vaikka poliisi ei sisälly säännöksessä nimettyihin tietojen vastaanottajiin, säännös ei rajoita CSIRT-yksikön mahdollisuutta luovuttaa tietoja poliisille tai muille viranomaisille

muun voimassa olevan lainsäädännön perusteella, kuten julkisuuslain vahinkoedellytyslausekkeiden puitteissa taikka tietojen luovuttamista muussa laissa kuten kyberturvallisuuslaissa tai sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 319 §:ssä säädetyn perusteella. Ministeriö toteaa myös, että kyberkestävyysasetuksen mukaisesti ilmoitettavia haavoittuvuustietoja tulisi olemaan julkisesti saatavilla Euroopan haavoittuvuustietokannassa, jota EU:n kyberturvallisuusvirasto ENISA:n ylläpitäisi. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät aiheuta muutoksia lakiehdotukseen.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK esittää, että CSIRT-yksikön tietojen luovuttamista koskevan 9 §:n osalta CSIRT-yksikölle tulisi lisätä velvollisuus ilmoittaa saamansa asiakirjan tai tiedon edelleen luovuttamisesta. Vastaavasti **Teknologiateollisuus ry ja Kyberala (FISC) ry** esittävät CSIRT-yksikön tietojen luovuttamista koskevan 9 §:n muuttamista siten, että säännökseen lisättäisiin velvollisuus ilmoittaa taloudelliselta toimijalta saadun asiakirjan tai tiedon edelleen luovuttamisesta sen alkuperäiselle luovuttajalle.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että 9 §:n nojalla tietoja voitaisiin luovuttaa vain, jos se on tarpeen kyberkestävyyssäädöksen 14 – 17 artikloissa säädettyjen tehtävien luovuttamiseksi. Ministeriön näkemyksen mukaan, liikesalaisuuksien salassapito turvataan riittävästi julkisuuslain ja muun asiassa soveltuvan yleislainsäädännön nojalla. Ministeriön katsoo, että mahdollinen tarve kuulla asianosaista asiakirjan luovuttamisesta määräytyy riittävällä tavoin asiaan soveltuvan yleislainsäädännön, kuten julkisuuslain ja hallintolain perusteella. Säännönmukainen velvollisuus ilmoittaa tietojen edelleen luovuttamisesta lisäisi CSIRT-yksikön työmäärää. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät aiheuta muutosta lakiehdotukseen.

Puolustus- ja Ilmailuteollisuus PIA ry esittää, että salassa pidettävän tiedon vastaanottajan (komissio, muu jäsenvaltio tai ulkomainen arviointilaitos) tulee osoittaa kykenevänsä hallinnoimaan salassa pidettävää tietoa.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriön näkemyksen mukaan sellaisen tiedon, jota kyberkestävyysasetus edellyttää ilmoittamaan ja käsittelemään, luottamuksellisuus turvataan riittävästi asiaan soveltuvalla voimassa olevalla kansallisella ja EU-sääntelyllä, myös ilmoitetuissa laitoksissa toteutettavien vaatimustenmukaisuuden arviointien osalta. Ministeriö toteaa, ettei Suomi voi asettaa kansallisella lailla toisen jäsenvaltion viranomaista Suomen lainkäyttöpiirin ulkopuolella sitovia oikeudellisia normeja. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät aiheuta muutosta lakiehdotukseen.

TIVIA ry esittää, että haavoittuvuusilmoituksien salassapidon perusteita tulisi kirjata lakiin selkeämmin, jotta niiden soveltaminen on johdonmukaista.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriön näkemyksen mukaan haavoittuvuusilmoituksien salassapito määräytyy asianmukaisesti julkisuuslain mukaisin perustein. Ministeriö pitää kuitenkin tärkeänä, että salassapitoperusteet huomioidaan osana talouden toimijoille annettavaa ohjausta ja neuvontaa. Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiehdotukseen.

Tarkastusoikeus pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan

Oikeusministeriö on kiinnittänyt huomiota 1. lakiehdotuksen 19 §:ään sen kannalta, onko tarkastusoikeus pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan kategorisesti oikeassa suhteessa perustuslain 10 §:n suojaaman kotirauhan rajoittamiseen kaikkien sellaisten tekojen tai laiminlyöntien osalta, jotka voivat olla 1. lakiehdotuksessa tarkoitetun hallinnollisen seuraamusmaksun perusteena.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että ehdotetun 19 §:n nojalla tarkastus voidaan ulottaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan vain, jos tilaa käytetään elinkeino- tai ammattitoimintaan liittyviin tarkoituksiin. Lisäksi edellytyksenä on, että tarkastus on välttämätöntä sen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on perusteltu ja yksilöity syy epäillä kyberkestävyysasetusta rikotun tai rikottavan tavalla, josta voi olla seuraamuksena 1. lakiehdotuksessa tarkoitettu seuraamusmaksu. Lisäksi edellytyksenä on, että kysymys on digitaalisen elementin sisältävän tuotteen tai siihen liittyvän prosessin vaatimustenvastaisuudesta tai kyberkestävyysasetuksen 57 artiklassa tarkoitetusta tilanteesta. Kyberkestävyysasetuksen 52(1) artiklan nojalla asetuksen valvontaan sovelletaan markkinavalvonta-asetusta (EU) 2019/1020, jonka 14 artiklan 1 kohta sekä 4 kohdan d ja e alakohdat edellyttävät jäsenvaltiota antaman markkinavalvontaviranomaiselle toimivallan suorittaa tarkastuksia sekä päästä kaikkiin tiloihin, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaan liittyvässä tarkoituksessa. Lisäksi 1. lakiehdotuksella ehdotetut seuraamusmaksut perustuvat tekoihin tai laiminlyönteihin, joista jäsenvaltion on määrättävä hallinnollinen seuraamus kyberkestävyysasetuksen 64 artiklan nojalla. Ministeirön arvion mukaan kyberkestävyysasetus edellyttää ehdotetun 19 §:n kaltaista tarkastustoimivaltuutta ja ehdotus täyttää perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä asetetut vaatimukset. Tarkastusta ei voitaisi ulottaa muuhun kuin elinkeino- tai ammattitoimintaan liittyviin tarkoituksiin käytettävään pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan. Lisäksi tarkastus tulisi jättää toteuttamatta, kun se ei ole välttämätöntä sen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi. Liikenne- ja viestintäministeriön näkemyksen mukaan oikeusministeriön esittämät huomiot eivät aiheuta muutosta lakiesitykseen.

FiCom ry esittää muutoksia 1. lakiehdotuksen 19 §:n 1 momenttiin, jotka tarkentaisivat markkinavalvontaviranomaisen toimivaltaa tehdä tarkastuksia pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyviin tarkoituksiin.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että tarkastuksen toteuttaminen edellyttäisi momentin sanamuodon mukaisesti tarkastuksen välttämättömyyttä. Ministeriön näkemyksen mukaan välttämättömyyskriteeri rajaa asianmukaisesti myös sitä, kenen luona tarkastus voitaisiin tehdä. Ministeriö näkee poikkeuksellisena, että tarkastus olisi välttämätöntä suorittaa muualla kuin sellaisessa tilassa, jota talouden toimijan johto tai keskeinen henkilöstö käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaan liittyviin tarkoituksiin. Ministeriö toteaa, että välttämättömyyteen on tarkoitettu sisältyvän edellytys myös siitä, että tietoja ei ole saatu tiedonsaantioikeuden nojalla tai suorittamalla tarkastusta muualla kuin pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyssä tilassa, mikä todetaan ehdotuksen perusteluissa. Mikäli tiedot olisivat saatavilla tiedonsaantioikeuden nojalla tai suorittamalla tarkastus muualla, ei tarkastuksen suorittaminen olisi momentissa tarkoitetulla tavalla välttämätöntä. Tältä osin ministeriö pitää kuitenkin mahdollisena pykälän tarkentamista liitteessä esitetyllä tavalla, mikäli valiokunta harkitsee sen tarpeelliseksi. Ministeriö ei puolla seuraamusmaksun ”ilmeisyyden” asettamista kriteeriksi tarkastukselle. Jos tarkastuksen toteuttaminen edellyttäisi seuraamusmaksun määräämisen ”ilmeisyyttä”, olisi tällöin käytännössä kyse tilanteesta, jossa tarkastus ei ole ”välttämätöntä”, koska seuraamusmaksun määrääminen olisi ilmeistä jo ilman tarkastuksen suorittamista. Ministeriö toteaa vielä, että seuraamusmaksun määräämättä jättämisen perusteiden osalta momentin tarkentaminen on mahdollista liitteessä esitetyllä tavalla. Tarkennus vastaisi momentin perusteluissa todettua niin ikään välttämättömyyden osalta.

Edellä kuvatuin perustein ministeriö arvioi esitettyjen tarkennuksien sisältyvän riittävällä tavalla välttämättömyysharkinnan kautta ehdotetun 19 §:n 1 momenttiin, eikä tämän vuoksi pidä momentin tarkentamista tarpeellisena. Ministeriö ei kuitenkaan vastusta momentin tarkentamista edellä todetuilta osin, mikäli valiokunta harkitsee sen tarpeelliseksi. Liitteessä esitetään muotoiluehdotus 19 §:n 1 momentin tarkentamiseksi, mikäli valiokunta harkitsee sen tarpeelliseksi.

FiCom ry esittää 1. lakiehdotuksen 19 §:ään uutta 3 momenttia, jolla markkinavalvontaviranomaisen toimivalta tehdä tarkastuksia pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyviin tarkoituksiin, saatettaisiin markkinaoikeuden ennakkovalvonnan alaiseksi.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö suhtautuu kielteisesti tarkastuksien asettamiseen markkinaoikeuden ennakkovalvonnan alaiseksi.

Ministeriö pitää ilmeisenä, että markkinavalvontaviranomainen ei olisi oikeutettu suorittamaan ehdotetun 19 §:n nojalla tarkastusta, joka on mielivaltainen tai liiallinen. Ministeriön tietojen mukaan vastaavaa ennakkovalvontaa ei liity muiden tuotesäädöksien valvontaan eikä EU-oikeus tai perustuslaki ennakkovalvonnan asettamista edellytä. Ministeriö tuo myös esiin, että markkinaoikeudelle ei ehdoteta muita kyberkestävyysasetukseen liittyviä tehtäviä ja muutoksenhaku 1. lakiehdotuksen nojalla viranomaisen antamiin hallintopäätöksiin tapahtuisi oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) mukaisessa järjestyksessä yleisissä hallintotuomioistuimissa. Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiesitykseen.

Avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan uhkasakko

Suomen avoimien tietojärjestelmien keskus – COSS ry on esittänyt, että 1. lakiehdotuksen 20 §:stä poistetaan mahdollisuus asettaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavalle uhkasakkouhkainen valvontapäätös ja säännös muutetaan painottamaan viranomaisen antamaa neuvontaa, ohjausta ja yhteistyötä.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö yhtyy lausunnossa esitettyihin huomioihin siitä, että kyberkestävyysasetuksella avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaaville asetettujen velvoitteiden valvonnan tulisi lähtökohtaisesti ja ensisijaisesti perustua viranomaisen antamaan neuvontaan ja ohjaukseen sekä yhteistyöhön avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan kanssa. Ministeriö toteaa, että viranomainen voi antaa ohjausta ja neuvontaa ilman nimenomaista säännöstä asiasta laissa, minkä vuoksi asiasta ei ole ehdotettu erillistä säännöstä. Ministeriö on arvioinut ehdotetun toimivaltuuden uhkasakkouhkaisen valvontapäätöksen antamisesta tarpeelliseksi erityisesti sellaisten tilanteiden varalta, joissa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaava ei vapaaehtoisesti ja yhteistyössä markkinavalvontaviranomaisen kanssa pyrkisi korjaamaan puutteita kyberkestävyysasetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamisessa, vaikka markkinavalvontaviranomainen on antanut asiasta ohjausta ja neuvontaa. Ministeriö toteaa myös, että kyberkestävyysasetuksen 64(1) artikla edellyttää, että jäsenvaltio voi puuttua kyberkestävyysasetuksen velvoitteiden noudattamatta jättämiseen myös avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavien osalta. Ministeriö toteaa, että kyberkestävyysasetuksen 64(10) artiklan nojalla saman artiklan 3–9 kohdissa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamusmaksuja ei tule kohdistaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaaviin, mikä on huomioitu nimenomaisena asiaa koskevana kieltona 1. lakiehdotuksen 40 §:ssä. Lisäksi ministeriö toteaa, että kyberkestävyysasetuksessa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavalla tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka tarjoaa järjestelmällistä ja pitkäjänteistä tukea kaupalliseen toimintaan tarkoitetuille avoimen lähdekoodin ohjelmistoille ja joka varmistaa niiden toimintakelpoisuuden. Kyberkestävyysasetuksen avointa lähdekoodia koskevat velvoitteet tai niiden valvonta ei näin ollen kohdistuisi

yksittäisiin luonnollisiin henkilöihin, jotka kehittävät avointa lähdekoodia esimerkiksi harrastuksena.

Ministeriö kuitenkin toteaa, että hallituksen esityksen eduskuntakäsittelyn aikana Euroopan komissio on ilmoittanut, että se tulkitsee kyberkestävyysasetuksen 64(10) artiklaa yhdessä asetuksen johdantokappaleen 120 kanssa siten, että asetus ei salli jäsenvaltion määrätä avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavalle minkäänlaista rahallista seuraamusta, jonka perusteena on kyberkestävyysasetuksen velvoitteiden rikkominen. Komissio on ilmoittanut arvioivansa, että 1. lakiehdotuksen 20 §:n 2 momentin tarkoittamassa uhkasakossa olisi kysymys tällaisesta rahallisesta seuraamuksesta, jonka määräämisen kyberkestävyysasetuksen 64(10) artikla yhdessä asetuksen johdantokappaleen 120 kanssa kieltää. Komission tulkinnassa on otettu huomioon myös asetuksen 64(1) artiklaan sisältyvä säännös siitä, että jäsenvaltion edellytetään puuttuvan velvoitteiden noudattamatta jättämiseen myös avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavien osalta.

Edellä kuvatun Euroopan komission tulkinnan ja COSS ry:n lausunnossa esitettyjen perusteiden johdosta sekä kansallisen lisäsääntelyn välttämiseksi ministeriö esittää 1. lakiehdotuksen 20 §:ää muutettavaksi liitteessä esitetyllä tavalla. Muutoksilla korostettaisiin markkinavalvontaviranomaisen antamaa ohjausta ja neuvontaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaaville sekä ohjausta ja neuvontaa niiden puutteiden korjaamiseksi, joita kyberkestävyysasetuksen noudattamisessa havaitaan. Markkinavalvontaviranomaisen mahdollisuus velvoittaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaava puutteiden korjaamiseen uhkasakon uhalla poistettaisiin säännöksestä. Markkinavalvontaviranomainen voisi edelleen velvoittaa vaoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan puutteiden korjaamiseen hallintopäätöksellä. Markkinavalvontaviranomainen voisi julkaista tietoja havaitsemistaan puutteista tai tiedottaa asiasta, mikäli havaittuja puutteita avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan tai -ohjelmistoprojektin toiminnassa ei korjata kohtuullisessa määräajassa. Ministeriö pitää perusteltuna kyberkestävyysasetuksen noudattamista koskevien puutteiden ja niiden korjaamatta jättämistä koskevien tietojen julkaisua tai tiedottamista erityisesti sellaisten avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavien osalta, joiden tukemia avoimen lähdekoodin ohjelmistoja käytetään yleisesti kaupallisissa tarkoituksissa. Edellä todetusti ministeriö pitää tärkeänä, että avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavia koskevien velvoitteiden valvonnan tulisi lähtökohtaisesti perustua viranomaisen antamaan ohjaukseen ja neuvontaan sekä yhteistyöhön avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavien kanssa.

Ministeriö pitää tärkeänä, että avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaaviin kohdistuvien velvoitteiden soveltamista ja vaikutuksia seurataan kyberkestävyysasetuksen soveltamisen aikana.

Seuraamusmaksu

FiCom ry esittää, että pykäliin tulisi nostaa perusteluissa (s. 103) todettu siitä, että Liikenne- ja viestintäviraston toimivaltaan kuuluva hallinnollinen seuraamusmaksu, jonka määrä on yli 100 000 euroa, olisi määrättävä Liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain 7 a §:n mukaisessa menettelyssä eli seuraamuskollegiossa.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että koska kysymys olisi Liikenne- ja viestintäviraston toimivaltaan kuuluvan seuraamusmaksun määräämisestä, Liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain 7 a §:ää sovelletaan asiaa koskevaan päätöksentekomenettelyyn ilman erillistä viittausta. Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiehdotukseen.

Tekninen muutos 1. lakiehdotukseen

Liikenne- ja viestintäministeriö esittää lainsäädäntöteknisenä täsmennyksenä, että 1. lakiehdotuksen 3 §:n 4 momenttiin lisätään eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta annetun lain säädösnumero liitteessä esitetyllä tavalla.

Laki eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta (2. lakiehdotus)

Työ- ja elinkeinoministeriö on esittänyt tarpeen huomioida 2. lakiehdotuksen 1 §:n 1 momentin muutoksen kannalta hallituksen esityksillä HE 46/2025 vp ja HE 202/2025 vp esitetyt muutokset samaan lainkohtaan.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö yhtyy huomioihin ja pitää tarpeellisena, että kohdan numeroinnissa otetaan huomioon samanaikaisesti käsiteltävänä olleilla hallituksen esityksillä ehdotetut muutokset. Ministeriö esittää lainsäädäntöteknisenä muutoksena 2. lakiehdotuksen johtolauseen sekä 1 §:n 1 momentin muuttamista liitteen mukaisesti hallituksen esityksen käsittelyn aikana toteutettujen muutoksien huomioimiseksi.

Laki sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta (4. lakiehdotus)

Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvontakeskus ry (TTVK) esittää, että Liikenne- ja viestintävirastolle olisi säädettävä ehdotetussa 21 a luvussa selvemmin toimintavelvoite ylläpitää NIS 2 -direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaista luetteloa verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoavista toimijoista.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö yhtyy ehdotukseen. Näin ollen 127 b §:n 1 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi liitteessä esitetyllä tavalla.

TTVK ry esittää, että Liikenne- ja viestintävirastolle olisi säädettävä ehdotetussa 21 a luvussa toimintavelvollisuus vaatia täydentämään tai korjaamaan 172 b §:n mukaisesti ilmoitettavia tietoja. Lisäksi TTVK ry esittää, että Liikenne- ja viestintävirastolle olisi säädettävä mahdollisuus antaa ehdotetun 21 a luvun valvontaa tukevia sanktioita.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että Liikenne- ja viestintäviraston velvollisuudesta valvoa sähköisen viestinnän palveluista annetun lain noudattamista säädetään lain nykyisin voimassa olevan 303 §:n 1 momentissa. Säännös soveltuisi myös ehdotetun uuden 21 a luvun valvontaan. Liikenne- ja viestintävirasto voisi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 330 ja 332 §:n nojalla antaa huomautuksen sille, joka rikkoo ehdotetun 21 a luvun säännöksiä, sekä velvoittaa tämän korjaamaan virheensä tai laiminlyöntinsä uhkasakkohukaisella valvontapäätöksellä. Ministeriö pitää Liikenne- ja viestintävirastolle säädettyä tehtävää valvoa myös 21 a lukua selvänä ja uhkasakkouhkaista valvontapäätöstä riittävänä toimenpiteenä puuttua ehdotetun 21 a luvun rikkomuksiin.

Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät näin ollen aiheuta muutosta lakiehdotukseen.Ministeriö pitää kuitenkin tarpeellisena, että uuden 21 a luvun soveltamista seurataan ja seurannassa arvioidaan velvoitteiden laiminlyöntien yleisyyttä ja vakavuutta sekä tarvetta mahdollisille hallinnollisille seuraamuksille.

TTVK ry esittää, että verkkotunnuksen määritelmästä ehdotetussa 3 §:n 35 kohdassa olisi poistettava rajaus ”toisen asteen” osoitetieto, koska se aiheuttaa tulkintaepäselvyyksiä kolmiosaisten verkkotunnuksien osalta.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että ehdotetun 3 §:n 35 kohdan muutoksen nojalla verkkotunnuksella tarkoitettaisiin sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa internet-verkossa käytettävää nimimuotoista osoitetietoa riippumatta siitä, minkä aluetunnuksen (eng. top-level domain, TLD) alaisesta verkkotunnuksesta on kyse. Ministeriö toteaa, että ehdotetun 21 a luvun velvoitteita olisi tarkoitettu sovellettavaksi NIS 2 -direktiivin mukaisesti verkkotunnukseen myös silloin, kun verkkotunnus on rekisteröity aluetunnusrekisterin alaisuudessa sellaisen päätteen alle, joka muodostuu useammasta kuin yhdestä osasta (esimerkiksi .co.uk). Ministeriö yhtyy TTVK ry:n huomioon tulkintaepäselvyyden mahdollisuudesta, mikäli säännöstä ei tarkenneta. Ministeriö kuitenkin toteaa, että mahdollinen epäselvyys voisi koskea vain 21 a luvun soveltamista, eli muita kuin .fi tai .ax -päätteisiä verkkotunnuksia.

Ministeriö esittää asian tarkentamista lisäämällä 172 a §:ään uusi 4 momentti liitteen mukaisesti.

TTVK ry esittää, että sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 3 §:ään tulisi lisätä uutena kohtana verkkotunnusvälittäjän määritelmä, joka vastaisi NIS 2 -direktiivin 6 artiklan 22 kohtaa ja kattaisi siten sekä verkkotunnusvälittäjät että verkkotunnusvälittäjien puolesta toimivat tahot, kuten yksityisyys- tai välityspalvelujen tarjoajat tai jälleenmyyjät, verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoavina tahoina. Lisäksi **Poliisihallitus** ehdottaa, että sääntelyä täsmennetään siten, että 21 a luvussa asetetut velvoitteet koskevat verkkotunnusvälittäjää, edelleenvälittäjää sekä niiden puolesta tai lukuun toimivia tahoja, kuten yksityisyyspalveluntarjoajia, jälleenmyyjiä tai välittäjäpalveluja. Edellä mainitusta voitaisiin säätää joko 21 a luvussa tai lain 3 §:ssä määritelmien yhteydessä, tarkoituksena saada lainsäädäntö kattamaan NIS 2 direktiivin tarkoittamassa laajuudessa eri toimijat.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että ehdotetun 21 a luvun osalta kysymys on kokonaan uusista velvoitteista, jotka lähtökohtaisesti parantavat viranomaisten mahdollisuuksia saada verkkotunnuksiin liittyviä tietoja nykytilaan verraten. Ministeriö toteaa pitävänsä asianmukaisena, että NIS 2 -direktiivin mukainen verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoavan toimijan määritelmä ilmenee ehdotetun 164 §:n 4 momentin ja 172 a §:n säännöskohtaisista perusteluista. Ministeriö toteaa, että NIS 2 -direktiivin velvoitteita täytäntöönpanevilta osin lain 21 ja 21 a luvun säännöksien olisi tarkoitettu soveltuvan direktiivin määritelmän mukaisiin verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoaviin toimijoihin, eli verkkotunnusvälittäjiin tai verkkotunnusvälittäjien puolesta toimiviin tahoihin, kuten yksityisyys- ja välityspalvelujen tarjoajiin tai jälleenmyyjiin. Näin ollen ehdotetun 164 §:n 4 momentin ja 172 a §:n 3 momentin nojalla NIS 2 -direktiiviin perustuvia velvoitteita olisi tarkoitus soveltaa myös verkkotunnusvälittäjien puolesta toimiviin tahoihin, kuten yksityisyys- tai välityspalvelujen tarjoajaan tai jälleenmyyjään. Ministeriö toteaa, että ehdotetun 164 §:n 4 momentin tarkoituksena on rajata verkkotunnusvälittäjien puolesta toimivien tahojen osalta sellaisten säännösten soveltumista, jotka eivät pane täytäntöön NIS 2 -direktiiviin perustuvia velvoitteita. Ministeriö toteaa 164 §:n 2 momenttia koskevien huomioiden osalta, että merkintöjä Suomen ja Ahvenanmaan verkkotunnuksia koskevaan verkkotunnusrekisteriin voi voimassa olevan 164 §:n 2 momentin nojalla tehdä vain verkkotunnusvälittäjä – ei sen puolesta toimiva taho – eikä käsiteltävänä olevalla hallituksen esityksellä ehdoteta tältä osin muutoksia sääntelyn nykytilaan, mikä vaikuttaa osaltaan velvoitteiden soveltumisen alaan.

TTVK ry:n ja Poliisihallituksen esittämien huomioiden johdosta ministeriö esittää liitteen mukaisesti 164 §:n 4 momenttia ja 172 a §:n 3 momenttia

tarkennettavaksi, jotta ne vastaisivat täsmällisemmin NIS 2 -direktiivin 6 artiklan 22 kohtaan perustuvaa määritelmää verkkotunnuksen rekisteröintipalveluja tarjoavista toimijoista. Ministeriön näkemyksen mukaan huomiot eivät muilta osin aiheuta muutosta lakiesitykseen. Ministeriö pitää kuitenkin tärkeänä, että sääntelyn soveltamista seurataan sen voimaantulon jälkeen.

TTVK ry esittää, että Liikenne- ja viestintävirastoa on ohjeistettava keräämään ja palauttamaan verkkotunnusmääräykseen velvollisuus kerätä myös edustajana toimivan luonnollisen henkilön nimi ja yhteystiedot silloin kun verkkotunnus rekisteröidään oikeushenkilölle.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö yhtyy TTVK ry:n huomioihin siitä, että NIS 2 -direktiivin 28 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on edellytettävä, että verkkotunnuksista kerätään ja ylläpidetään tarkkoja ja täydellisiä verkkotunnusten rekisteröintitietoja, ja että verkkotunnusten rekisteröintitietojen tietokanta sisältää tarvittavat tiedot, jotta verkkotunnusten haltijat ja aluetunnusrekistereissä verkkotunnuksia hallinnoivat yhteyspisteet voidaan tunnistaa ja niihin voidaan ottaa yhteyttä. Ministeriö toteaa, että NIS 2 -direktiivin 28 artiklan sanamuotoon ei sisälly nimenomaista velvoitetta jäsenvaltiolle edellyttää, että jokaisesta verkkotunnuksesta kerätään verkkotunnusta käyttävän luonnollisen henkilön yhteystiedot, vaikkakin on selvää, että kerättäväksi edellytettävät tiedot voivat sisältää henkilötietoja. Ministeriö pitää kuitenkin riittävänä, että sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 21 ja 21 a luvuissa edellytetään keräämään NIS 2 -direktiivin 28 artiklan mukaiset tiedot, mukaan lukien tiedot, joista verkkotunnusten haltijat voidaan tunnistaa ja niihin voidaan ottaa yhteyttä, sekä asettamaan julkisesti saataville käytössään olevat toimintaperiaatteet ja menettelyt, joilla varmistetaan, että verkkotunnusten rekisteröintitietojen tietokannan tiedot ovat tarkat ja oikeat.

Ministeriön näkemyksen mukaan TTVK ry:n esittämät huomiot eivät näin ollen aiheuta muutosta lakiesitykseen verkkotunnuksista kerättäviä tietoja koskevien säännösten osalta. Ministeriö toteaa kuitenkin, että verkkotunnusten rekisteröintitietojen oikeellisuudella ja saatavuudella on olennainen merkitys verkossa tapahtuvaan laittomaan sisältöön ja verkkorikollisuuteen puuttumiseksi käytettävissä olevien keinojen parantamiseksi. Erityisesti kolmansiin valtioihin sijoittuneiden oikeushenkilöiden rekisteröimien verkkotunnuksien osalta voi käytännössä osoittautua haastavaksi tunnistaa ja tavoittaa verkkotunnuksen käyttäjää, mikäli verkkotunnusrekisteriin merkittävät tiedot eivät vastaisi laissa edellytettyjä kriteereitä verkkotunnuksen käyttäjän tunnistamisesta, yhteydenoton mahdollistamisesta sekä tietojen tarkkuudesta ja oikeudellisuudesta. Ministeriö pitääkin tärkeänä, että lain soveltamista seurataan ja osana seurantaa arvioidaan, onko tulevaisuudessa perusteltua esimerkiksi kolmansiin valtioihin sijoittautuneiden oikeushenkilöden rekisteröimien verkkotunnuksien osalta

asettaa lain tasolla edellytys siitä, että verkkotunnusrekisteriin olisi kirjattava jokaisen verkkotunnuksen osalta myös verkkotunnuksen käyttäjän yhteyshenkilönä toimivan luonnollisen henkilön yhteystiedot.

Laki sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta (5. lakiehdotus)

Liikenne- ja viestintäministeriö esittää lainsäädäntöteknisenä muutoksena, että valiokunta muuttaisi 5. lakiehdotuksen johtolausetta sekä 1 §:n 2 momentin muuttamista liitteessä esitetyllä tavalla. Muutokset ovat tarpeen samaan lainkohtaan esityksillä HE 175/2025 vp ja HE 161/2025 vp:n kohdistuvien samanaikaisten muutoksien huomioimiseksi. Esittelevät ministeriöt ovat koordinoineet, että esityksillä ehdotetavat muutokset voitaisiin esittää vahvistettavaksi seuraavassa järjestyksessä: 1. HE 175/2025 vp; 2. HE 179/2025 vp; ja 3. HE 161/2025 vp. Liitteessä esitetyt muutokset vastaavat tätä järjestystä.

Muut huomiot

Useat lausunnonantajat ovat esittäneet huomioita Liikenne- ja viestintäviraston resurssien riittävyydestä ehdotettujen tehtävien hoitamiseksi sekä pk-yrityksille ja avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaaville kohdennettavan neuvonnan ja ohjauksen tarvetta sääntelyn soveltamisessa. Liikenne- ja viestintäministeriö yhtyy esitettyihin huomioihin ja pitää Liikenne- ja viestintäviraston riittäviä resursseja tärkeänä erityisesti ennakollisen valvonnan, neuvonnan ja ohjauksen toteuttamiseksi. Ministeriö toteaa, että Liikenne- ja viestintävirastolle ei ole toistaiseksi osoitettu lisärahoitusta kyberkestävyysasetuksen toimeenpanoon liittyvien tehtävien toteuttamiseksi. Ministeriö tärkeänä erityisesti pienten ja keskisuurten valmistajien sekä avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavien näkökulmasta sitä, että viranomainen kykenee antamaan ennakollista ohjausta ja neuvontaa talouden toimijoita koskeivsta velvoitteista. Ministeriö toteaa, että kyberkestävyysasetukseen liittyvän viranomaistoiminnan riittävä resursointi edistää osaltaan myös suomalaisten yritysten kilpailukykyä sekä parantaa yrityksien liiketoimintamahdollisuuksia kyberkestävyysasetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden valmistajina, jälleenmyyjinä, maahantuojina sekä arviointi- ja asiantuntijapalveluiden tuottajina.

TIVIA ry esittää, että Suomeen tulee perustaa kansallinen, järjestövetoinen CVE-haavoittuvuusrekisteri jota ylläpitäisivät ensisijaisesti alan kansalliset ammattijärjestöt ja -yhteisöt yhteistyössä Kyberturvallisuuskeskuksen kanssa. TIVIA ry katsoo, että kansallinen järjestövetoinen rekisteri ei olisi ristiriidassa ENISA:n ylläpitämän eurooppalaisen haavoittuvuustietokannan (EUVD) kanssa, vaan toimisi syöttökanavana ja täydentävänä mekanismina, jonka avulla voitaisiin mm. rikastaa haavoittuvuustietoja ennen niiden välittämistä ENISA:n tietokantaan.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että esitykseen ei sisälly asiaa koskevaa säädösehdotusta. Ministeriö pitää kannatettavana asian selvittämistä tulevaisuudessa. Ministeriön näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiesitykseen.

TIVIA ry esittää, että tietoturva-asiantuntijoiden oikeusturvaa tulisi päivittää siten, että rikoslain 38 luvun 8 §:ään (tietomurto) tulisi lisätä erillinen CVD-turvasatama (safe harbour), joka suojaa hyvässä uskossa toimivia tietoturvatutkijoita syytteeseenpanolta – edellyttäen, että havaittu haavoittuvuus ilmoitetaan asianomaiselle taholle kohtuullisessa ajassa.

Liikenne- ja viestintäministeriön kanta: Ministeriö toteaa, että käsiteltävänä olevalla esityksellä ei ehdoteta muutettavaksi rikoslakia. Ministeriö pitää kannatettavana asian selvittämistä tulevaisuudessa. Ministeriö näkemyksen mukaan huomio ei aiheuta muutosta lakiesitykseen.

Hallitussihteeri Veikko Vauhkonen

Liite

Liikenne- ja viestintäministeriön ehdotukset pykälien muuttamiseksi:

1. lakiehdotus

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
3 § Suhde muuhun lainsäädäntöön Markkinavalvonnan, talouden toimijoiden kanssa tehtävän yhteistyön sekä Euroopan unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnan puitteista säädetään markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020, jäljempänä markkinavalvonta-asetus. Markkinavalvontaviranomaisten toimivallasta, markkinavalvonta-asetuksen 25–28 artiklan mukaisesta ulkorajavalvonnasta sekä muutoksenhausta markkinavalvontaviranomaisten päätöksiin säädetään eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetussa laissa (1137/2016), jäljempänä markkinavalvontalaki. Kuluttajatuotteiden turvallisuudesta säädetään yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston	3 § Suhde muuhun lainsäädäntöön Markkinavalvonnan, talouden toimijoiden kanssa tehtävän yhteistyön sekä Euroopan unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnan puitteista säädetään markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020, jäljempänä markkinavalvonta-asetus. Markkinavalvontaviranomaisten toimivallasta, markkinavalvonta-asetuksen 25–28 artiklan mukaisesta ulkorajavalvonnasta sekä muutoksenhausta markkinavalvontaviranomaisten päätöksiin säädetään eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetussa laissa (1137/2016), jäljempänä markkinavalvontalaki. Kuluttajatuotteiden turvallisuudesta säädetään yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
asetuksessa (EU) 2023/988 sekä kuluttajatuotteiden turvallisuudesta annetussa laissa (184/2025). Tekoälyjärjestelmiä koskevista vaatimuksista säädetään tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/1689 (tekoälysäädös) ja eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta annetussa laissa (/). CSIRT-yksikön tehtävistä sekä muiden kuin kyberkestävyysasetuksessa tarkoitettujen haavoittuvuusilmoituksien käsittelystä säädetään kyberturvallisuuslaissa.	annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/988 sekä kuluttajatuotteiden turvallisuudesta annetussa laissa (184/2025). Tekoälyjärjestelmiä koskevista vaatimuksista säädetään tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/1689 (tekoälysäädös) ja eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta annetussa laissa (1377/2025). CSIRT-yksikön tehtävistä sekä muiden kuin kyberkestävyysasetuksessa tarkoitettujen haavoittuvuusilmoituksien käsittelystä säädetään kyberturvallisuuslaissa.
19 § Markkinavalvontaviranomaisen oikeus tehdä tarkastuksia ja ottaa ohjelmistoja tutkittavaksi Sen lisäksi, mitä markkinavalvontalain 9 §:n 1 momentissa säädetään, tarkastus voidaan ulottaa myös pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyviin tarkoituksiin. Tarkastus pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan saadaan tehdä vain, jos	19 § Markkinavalvontaviranomaisen oikeus tehdä tarkastuksia ja ottaa ohjelmistoja tutkittavaksi Sen lisäksi, mitä markkinavalvontalain 9 §:n 1 momentissa säädetään, tarkastus voidaan ulottaa myös pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyviin tarkoituksiin. Tarkastus pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävään tilaan saadaan tehdä vain, jos

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on perusteltu ja yksilöity syy epäillä kyberkestävyysasetusta taisen nojalla annettua säädöstä rikotun tai rikottavan tavalla, josta voi olla seuraamuksena tässä laissa tarkoitettu seuraamusmaksu. Lisäksi edellytyksenä on, että epäillyssä rikkomuksessa on kyse digitaalisen elementin sisältävän tuotteen tai siihen liittyvän prosessin vaatimustenvastaisuudesta tai kyberkestävyysasetuksen 57 artiklassa tarkoitetusta tilanteesta, jossa tuote muutoin aiheuttaa merkittävän kyberturvallisuusriskin. Markkinavalvontaviranomaisen oikeudesta ottaa tuotteita tutkittavaksi säädetään markkinavalvontalaissa. Ohjelmiston tutkittavaksi ottamisesta ei suoriteta talouden toimijalle korvausta.	se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi, viranomainen ei ole saanut tietoja tiedonsaantioikeutensa nojalla tai suorittamalla tarkastus muualla kuin pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyssä tilassa, ja on perusteltu ja yksilöity syy epäillä kyberkestävyysasetusta taisen nojalla annettua säädöstä rikotun tai rikottavan tavalla, josta voi olla seuraamuksena tässä laissa tarkoitettu seuraamusmaksu, eikä viranomaisella ole tiedossa ilmeisiä 40 §:ssä säädettyjä perusteita seuraamusmaksun määräämättä jättämiseksi. Lisäksi edellytyksenä on, että epäillyssä rikkomuksessa on kyse digitaalisen elementin sisältävän tuotteen tai siihen liittyvän prosessin vaatimustenvastaisuudesta tai kyberkestävyysasetuksen 57 artiklassa tarkoitetusta tilanteesta, jossa tuote muutoin aiheuttaa merkittävän kyberturvallisuusriskin. Markkinavalvontaviranomaisen oikeudesta ottaa tuotteita tutkittavaksi säädetään markkinavalvontalaissa. Ohjelmiston tutkittavaksi ottamisesta ei suoriteta talouden toimijalle korvausta.
20 § Avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavalle annettava valvontapäätös Markkinavalvontaviranomainen voi velvoittaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan määräajassa	20 § Avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan valvonta Markkinavalvontaviranomainen voi ohjeistaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavaa

HE:n muotoilu	Vastineen muotoilu
korjaamaan puutteet sen kyberkestävyysasetuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisessa. Markkinavalvontaviranomainen voi asettaa tämän pykälän nojalla antamansa päätöksen tehosteeksi uhkasakon.	kyberkestävyysasetuksessa säädetyistä velvollisuuksista sekä ehdottaa käytännöllisiä parannuksia ohjelmistovastaavan ylläpitämän avoimen lähdekoodin ohjelmistoprojektin sisältöön tai toimintatapoihin. Markkinavalvontaviranomainen voi velvoittaa avoimen lähdekoodin ohjelmistovastaavan korjaamaan kohtuullisessa määräajassa havaitsemansa puutteet kyberkestävyysasetuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisessa. Markkinavalvontaviranomainen voi julkaista tietoja havaitsemistaan puutteista tai tiedottaa asiasta, mikäli havaittuja puutteita ei korjata kohtuullisessa määräajassa.

2. lakiehdotus

HE:n esitys	Vastineen esitys
Laki eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetun lain (1137/2016) 1 §:n 1 momentin 32 kohta ja 4 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentin 32 kohta laissa 186/2025 ja 4 §:n 4 momentti laissa 103/2023, sekä	Laki eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetun lain (1137/2016) 1 §:n 1 momentin 34 kohta ja 4 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentin 34 kohta laissa / ja 4 §:n 4 momentti laissa 103/2023, sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 186/2025, uusi 33 kohta seuraavasti: 1 § Soveltamisala Tätä lakia sovelletaan seuraavien lakien soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvontaan, jollei mainituissa laeissa toisin säädetä: — — — — — — — — — — — — — — — 32) kuluttajatuotteiden turvallisuudesta annettu laki (184/2025); 33) eräiden tuotteiden kyberkestävyydestä sekä kyberturvallisuussertifioinnista annettu laki (/). — — — — — — — — — — — — — — —	lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 186/2025, 1378/2025 ja / , uusi 35 kohta seuraavasti: 1 § Soveltamisala Tätä lakia sovelletaan seuraavien lakien soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvontaan, jollei mainituissa laeissa toisin säädetä: — — — — — — — — — — — — — — — 34 käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta annettu laki (/); 35) eräiden tuotteiden kyberkestävyydestä sekä kyberturvallisuussertifioinnista annettu laki (/). — — — — — — — — — — — — — — —

4. lakiehdotus

HE:n esitys	**Vastineen esitys**
164 § Liikenne- ja viestintäviraston verkkotunnustoiminta ja verkkotunnusten välittäminen — — — — — — — — — — — — — — — — — Merkintöjä verkkotunnusrekisteriin voi tehdä vain 165 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tehnyt verkkotunnusvälittäjä. Liikenne- ja viestintävirasto voi kuitenkin merkitä verkkotunnushallinnon tarpeita varten yksimerkkisiä ja muita verkkotunnuksia maksutta. Liikenne- ja	164 § Liikenne- ja viestintäviraston verkkotunnustoiminta ja verkkotunnusten välittäminen — — — — — — — — — — — — — — — — — Merkintöjä verkkotunnusrekisteriin voi tehdä vain 165 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tehnyt verkkotunnusvälittäjä. Liikenne- ja viestintävirasto voi kuitenkin merkitä verkkotunnushallinnon tarpeita varten yksimerkkisiä ja muita verkkotunnuksia maksutta. Liikenne- ja

viestintävirasto voi tehdä verkkotunnusrekisteriin myös muita tämän lain toteutumisen kannalta tarpeellisia merkintöjä. — — — — — — — — — — — — — — — — Mitä 165 §:ssä, 170 §:n 1 momentin 2 ja 8–11 kohdassa sekä 171 §:ssä säädetään verkkotunnusvälittäjästä, sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjän puolesta toimivaan verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoavaan tahoon.	viestintävirasto voi tehdä verkkotunnusrekisteriin myös muita tämän lain toteutumisen kannalta tarpeellisia merkintöjä. — — — — — — — — — — — — — — — — Mitä 165 §:ssä, 170 §:n 1 momentin 2 ja 8–11 kohdassa sekä 171 §:ssä säädetään verkkotunnusvälittäjästä, sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjän puolesta toimivaan tahoon, kuten yksityisyys- tai välityspalvelujen tarjoajaan tai jälleenmyyjään.
172 a § Luvun soveltamisala Tätä lukua sovelletaan muihin kuin Suomen tai Ahvenanmaan aluetunnukseen päättyviin verkkotunnuksiin ja niiden välittämiseen. Tätä lukua sovelletaan sellaiseen aluetunnusrekisterin ylläpitäjään ja verkkotunnusvälittäjään, jonka päätoimipaikka tai Euroopan unioniin nimetty edustaja sijaitsee Suomessa. Jos verkkotunnusvälittäjä ei ole sijoittautunut Euroopan unionin jäsenvaltioon mutta tarjoaa palvelujaan Suomessa tai muun Euroopan unionin jäsenvaltion alueella, sen on nimettävä NIS 2 -direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu edustaja Euroopan unionin jäsenvaltioiden aluetta varten. Tätä lukua sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjään, joka tarjoaa palveluita Suomessa, ei ole sijoittautunut Euroopan unionin jäsenvaltioon eikä ole asettanut NIS 2 -direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua nimettyä edustajaa.	172 a § Luvun soveltamisala Tätä lukua sovelletaan muihin kuin Suomen tai Ahvenanmaan aluetunnukseen päättyviin verkkotunnuksiin ja niiden välittämiseen. Tätä lukua sovelletaan sellaiseen aluetunnusrekisterin ylläpitäjään ja verkkotunnusvälittäjään, jonka päätoimipaikka tai Euroopan unioniin nimetty edustaja sijaitsee Suomessa. Jos verkkotunnusvälittäjä ei ole sijoittautunut Euroopan unionin jäsenvaltioon mutta tarjoaa palvelujaan Suomessa tai muun Euroopan unionin jäsenvaltion alueella, sen on nimettävä NIS 2 -direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu edustaja Euroopan unionin jäsenvaltioiden aluetta varten. Tätä lukua sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjään, joka tarjoaa palveluita Suomessa, ei ole sijoittautunut Euroopan unionin jäsenvaltioon eikä ole asettanut NIS 2 -direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua nimettyä edustajaa.

Mitä tässä luvussa säädetään verkkotunnusvälittäjästä, sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjän puolesta toimivaan verkkotunnusten rekisteröintipalveluja tarjoavaan tahoon.	Mitä tässä luvussa säädetään verkkotunnusvälittäjästä, sovelletaan myös verkkotunnusvälittäjän puolesta toimivaan tahoon, kuten yksityisyys- tai välityspalvelujen tarjoajaan tai jälleenmyyjään. Mitä tässä luvussa säädetään verkkotunnuksesta, sovelletaan myös sellaiseen aluetunnusrekisterin alaiseen verkkotunnukseen, joka on rekisteröity useammasta kuin yhdestä osasta muodostuvan päätteen alle.
172 b § Verkkotunnusvälittäjän ilmoitus Verkkotunnusvälittäjän on ilmoitettava Liikenne- ja viestintävirastolle: 1) nimensä; 2) osoitteensa, sähköpostiosoitteensa, puhelinnumeronsa ja muut ajantasaiset yhteystietonsa; 3) päätoimipaikkansa ja muiden Euroopan unionissa sijaitsevien laillisten toimipaikkojensa osoite, tai, jos verkkotunnusvälittäjä ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin, sen Euroopan unioniin nimetyn edustajan osoite, sähköpostiosoite, puhelinnumero ja muut ajantasaiset yhteystiedot; 4) verkkotunnusvälittäjän IP-osoitealueet; 5) luettelo niistä Euroopan unionin jäsenvaltioista, joissa se tarjoaa palveluita. Verkkotunnusvälittäjän on ilmoitettava Liikenne- ja viestintävirastolle viipymättä muutoksista 1 momentissa tarkoitettuihin tietoihin. Muutoksesta on ilmoitettava Liikenne- ja viestintävirastolle kahden viikon kuluessa muutoshetkestä. Muutoksesta	172 b § Verkkotunnusvälittäjän ilmoitus Liikenne- ja viestintävirasto ylläpitää luetteloa verkkotunnusvälittäjistä. Verkkotunnusvälittäjän on ilmoitettava Liikenne- ja viestintävirastolle: 1) nimensä; 2) osoitteensa, sähköpostiosoitteensa, puhelinnumeronsa ja muut ajantasaiset yhteystietonsa; 3) päätoimipaikkansa ja muiden Euroopan unionissa sijaitsevien laillisten toimipaikkojensa osoite, tai, jos verkkotunnusvälittäjä ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin, sen Euroopan unioniin nimetyn edustajan osoite, sähköpostiosoite, puhelinnumero ja muut ajantasaiset yhteystiedot; 4) verkkotunnusvälittäjän IP-osoitealueet; 5) luettelo niistä Euroopan unionin jäsenvaltioista, joissa se tarjoaa palveluita. Verkkotunnusvälittäjän on ilmoitettava Liikenne- ja viestintävirastolle viipymättä muutoksista 1 momentissa tarkoitettuihin tietoihin. Muutoksesta on ilmoitettava

mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on kuitenkin ilmoitettava kolmen kuukauden kuluessa muutoshetkestä. Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen ilmoittamisesta. Liikenne- ja viestintäviraston on toimitettava NIS 2 -direktiivin 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemiseksi tarpeelliset tiedot verkkotunnusvälittäjien ilmoituksista kyberturvallisuuslain 18 §:ssä tarkoitetulle keskitetylle yhteyspisteelle.	Liikenne- ja viestintävirastolle kahden viikon kuluessa muutoshetkestä. Muutoksesta mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on kuitenkin ilmoitettava kolmen kuukauden kuluessa muutoshetkestä. Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen ilmoittamisesta. Liikenne- ja viestintäviraston on toimitettava NIS 2 -direktiivin 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemiseksi tarpeelliset tiedot verkkotunnusvälittäjien ilmoituksista kyberturvallisuuslain 18 §:ssä tarkoitetulle keskitetylle yhteyspisteelle.

5. lakiehdotus

HE:n esitys	**Vastineen esitys**
Laki sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 1 §:n 2 momentin 60 kohta, sellaisena kuin se on laissa 860/2025, sekä *lisätään* 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 416/2025 ja 860/2025, uusi 61 kohta seuraavasti: 1 § Lain soveltamisala — — — — — — — — — — — — — — — — Tässä laissa säädetään seuraavien	Laki sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 1 §:n 2 momentin 65 kohta, sellaisena kuin se on laissa / , sekä *lisätään* 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 416/2025, 860/2025, 979/2025, 1080/2025, 1149/2025, 1379/2025, 18/2026 ja / , uusi 66 kohta seuraavasti: 1 § Lain soveltamisala

HE:n esitys	Vastineen esitys
rangaistusluonteisten hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanosta: — — — — — — — — — — — — — — — 60) vaarallisten aineiden kuljetuksesta Puolustusvoimissa ja Rajavartiolaitoksessa annetun lain (849/2025) 122 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu; 61) eräiden tuotteiden kyberkestävyydestä sekä kyberturvallisuussertifioinnista annetun lain (/) 31–37 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu. — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — Tässä laissa säädetään seuraavien rangaistusluonteisten hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanosta: — — — — — — — — — — — — — — — 65) nimettyjen toimipaikkojen nimeämistä ja laillisten edustajien nimittämistä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä sähköisten todisteiden keräämiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä annetun lain (/) 6 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu; 66) eräiden tuotteiden kyberkestävyydestä sekä kyberturvallisuussertifioinnista annetun lain (/) 31–37 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu. — — — — — — — — — — — — — — —